Pinksterfees
(Bloemfontein 7-6-92)

Ps 89:1, Ges 7:3,5
Ges 307:1-3
Ges 275:3,5

Lees: Jona 4:1-2; 9-11; Gal 5:22-23
Teks: Jona 4:10-11; Gal 5:22-23.

1. Wat is die evangelie wat uit die boek Jona spreek? (Doel, skopus v.d. boek. Waarom staan dit in die Bybel?) – Ons moenie bly stilstaan by die mens Jona en sy ongehoorsaamheid en hardkoppigheid nie: ons moet verstaan dat dit in hierdie klein boek om die evangelie gaan: die evangelie van die liefdevolle, barmhartige en genadige God wat nie die dood van die sondaar wil nie, maar dat

God is liefde
2

2 Petr 3:9 → God wil nie hê dat iemand verlore gaan nie Hy wil hê dat almal hulle moet bekeer.

hy moet leef (Eseg 18:32; 33:11). — Dit is waarom God Jona na Ninevé stuur. Dit is ook waarom God soveel geduld met Jona het. Jona wat die instrument van Gods liefde en genade moet wees, word kwaad oor Gods liefde, vlug weg uit bitterheid, welleens, hardkoppig. Maar God laat ook hom nie los nie. God hoor sy gebed en red hom van die dood (hfst 2) en gee hom nog 'n kans (hfst 3). Selfs dán is Jona nog hardnekkig, liefdeloos, wreed, vervuld van sy haat vir die Ninevieti. 'n Mens wil vra: Hoe is dit moontlik dat Jona 'n profeet van God kan wees, en hy so totaal uit voeling met die hart van God? 'n Mens sou dink dat hy bly sou wees oor Gods genade, maar hy is nie want sy hart is vol vyandskap en haat. Die Ninevieti is sy vyande. Hy dink in terme van 'n oorlogsmoraal. Hulle dood sou sy

vreugde wees. Hy vlug juis omdat hy ontevrede is oor Gods barmhartigheid. God is goed as God van Isr., maar nie ook as die God van die heidene nie. — Hiermee kan ons leer dat Godsdienstigheid, <u>religie</u>, nie op sigself goed is nie. Religie kan uit voeling wees met God. Dit kan 'n religieuse versiering van die eie saak insluit, dit kan saamgaan met haat, nyd, vyandskap ens., terwyl Gods hulp, beskerming en bewaring vir die eie persoon, volk of familie gesoek word. Religie kan in diens staan van die mens self, terwyl eerbiedige oorgawe aan God in diens staan van die eer van God. 'n Mens kan God so maklik misverstaan. Gods goedheid staan haaks op ons hartvolle klein hart. Ons perspektief kan verskuif. Dan sien ons alles anders as God. — Vandaar Jona se bitterheid en frustrasie as die Niniviete hulle bekeer. Jona 3:10: God het afgesien van die ramp. Sy barmhartigheid seëvier.

Dit maak Jona bitter. Maar selfs <u>dan</u> laat God hom nie los nie. God doen soveel moeite met <u>die individuele mens</u>. En Gods onderhandeling met hom loop uit op die vraag waarmee die boek eindig: <u>Mag Ek nie?</u> Jy is selfsugtig, bekommerd oor jouself en jou kommerplant — maar Ek? Mag Ek nie bekommerd wees oor my skepsels — mens en dier nie?

2. <u>Natuurlik is die boek Jona nie geskryf as 'n verhaal vir ons vermaak nie maar as 'n appèl op ons om ons te bekeer.</u>

a) Dit ontdek aan ons hoe onsself is. Dit stel aan ons die vraag na ons eie

barmhartigheid. Dit vra ons hoe ons die onbekeerde mensemassas sien. Dit vra aan ons of ons met 'n oorlogsmoraal lewe. Dit vra aan ons of ons religieus Gods hulp vir onsself en ons eie volk soek — en of ons Gods liefde vir alle mense deel. Verstaan ons hoe goed God ook <u>vir ons</u> is?

b) Meer spesifiek vir ons wat na <u>Pinkster</u> lewe, is die boodskap soveel duideliker. Ons is in 'n ander posisie as Jona. Ons weet van <u>Jesus</u> wat uit die hart van God gekom het en sy barmhartigheid in die wêreld kom uitleef en

demonstreer het tot in die dood. Maar ons leef ook ná Pinkster, toe die H.G. aan die kerk gegee is, presies ook om die getuie op die <u>wêreld</u> te rig. Hand 1:8 — kry om getuies te wees, óók in Samaria, óók in die Ninevé's van die hele wêreld. Ons weet dit het 'n tyd geduur voor die kerk dit reg besef het. Maar <u>ons</u> het geen verskoning meer nie. Die barmhartigheid van God moet ons dryf tot die barmhartigheid van die sending en die getuienis.

c) En dit beteken nie net om daar <u>ver</u> te gaan getuig nie, maar om elke dag hier en nou as getuie van Gods barmhartigheid te lewe. Natuurlik met die H.G. het 'n <u>morele</u> kant, nie net 'n <u>emosionele</u> kant nie. Dit het nie net met die <u>gawes</u> v/d Gees nie, maar ook

met die <u>vorm van die Gees</u> te make. Vandaar Gal 5. Pinkster is die fees van <u>verandering</u>. Die eerste gemeente het nie net in tale gespreek nie, hulle het ook 'n gemeenskapsgees ont-vang (Hand 2:43 ev.). Paulus sit nie verniet 1 Kor 13 tussen 1 Kor 12 en 14 nie!

Pinksterfees 7/6/92

Evangelie v Jona
Skopus v Jona: dubbelloop
- eerste, onverwagte: Gods barmhartigheid: 2 Pet 3:9: die hele, sondige wêreld.
- tweede, meer persoonlike: Gods barmhartigheid teenoor die enkeling, Jona, in sy hardkoppigheid, hardvogtigheid.

ii Mens kan God hoor — en tog gebrekkig, verkeerde fokus — godsdiens kan selfsugtig, eiesinnig, uit voeling met God wees: Jona haat die Niniviete — dis sy vyande, oorlogsmonsters — Sien die redding, die Lewe [illegible] het nie geleef nie.

Sy bitterheid en frustrasie: God sien af v/d oordeel. Die groot verrassing dat mense hulle kan bekeer, dat mense kan verander, wil hy nie aanvaar nie. Hy preek slegs die oordeel. Hy is teleurgestel as daar genade is (4:1)

En tog kan Gods groot genade — sien dan laat Hy Jona nie los nie, maar gaan met [illegible] hele geskiedenis

nie hom voor Nineve sy karakter bly nog toe in 4:9. Sy eie sterf is vir hom baie belangriker as die sterf van 120,000 mense — plus die diere

Hy moet leer om vanuit Gods perspektief te kyk

Wat wil God daarmee vir ons sê?

(a) – Ons barmhartigheid
– Wat beteken ons religie?
– Is ons barmhartig?
– Kyk ons uit God se perspektief?
– Verstaan ons Gods genade & barmhartigheid met ons?
– Het ons 'n Sendingvisie?

(b) Mense na Pinkster
– Kyk op wêreld: Hand 1:8
– Leef ons Gereformeerd met barmhartigheid op wêreld?
– Begin en vermag ons bekering?
– Pinkster het nie net 'n emosionele kant nie, maar ook 'n morele: liefdes barmhartigheid.
– Kor 13.